

Останки шаблезубих кішок були знайдені на усіх континентах, за винятком Австралії і Антарктиди. Вік старих знахідок датований 20 мільйонами років]. У Європі шаблезубі кішки, представлені гомотеріями, існували як мінімум до 30 тисяч років назад і населяли область Північного моря, яка у той час ще була сушею. У Північній Америці гомотеріи і смілодони майже одночасно зникли близько 10 тисяч років назад. У Африці і Південній Азії останні шаблезубі кішки мегантеріони вимерли значно раніше - близько 500 тисяч років назад.

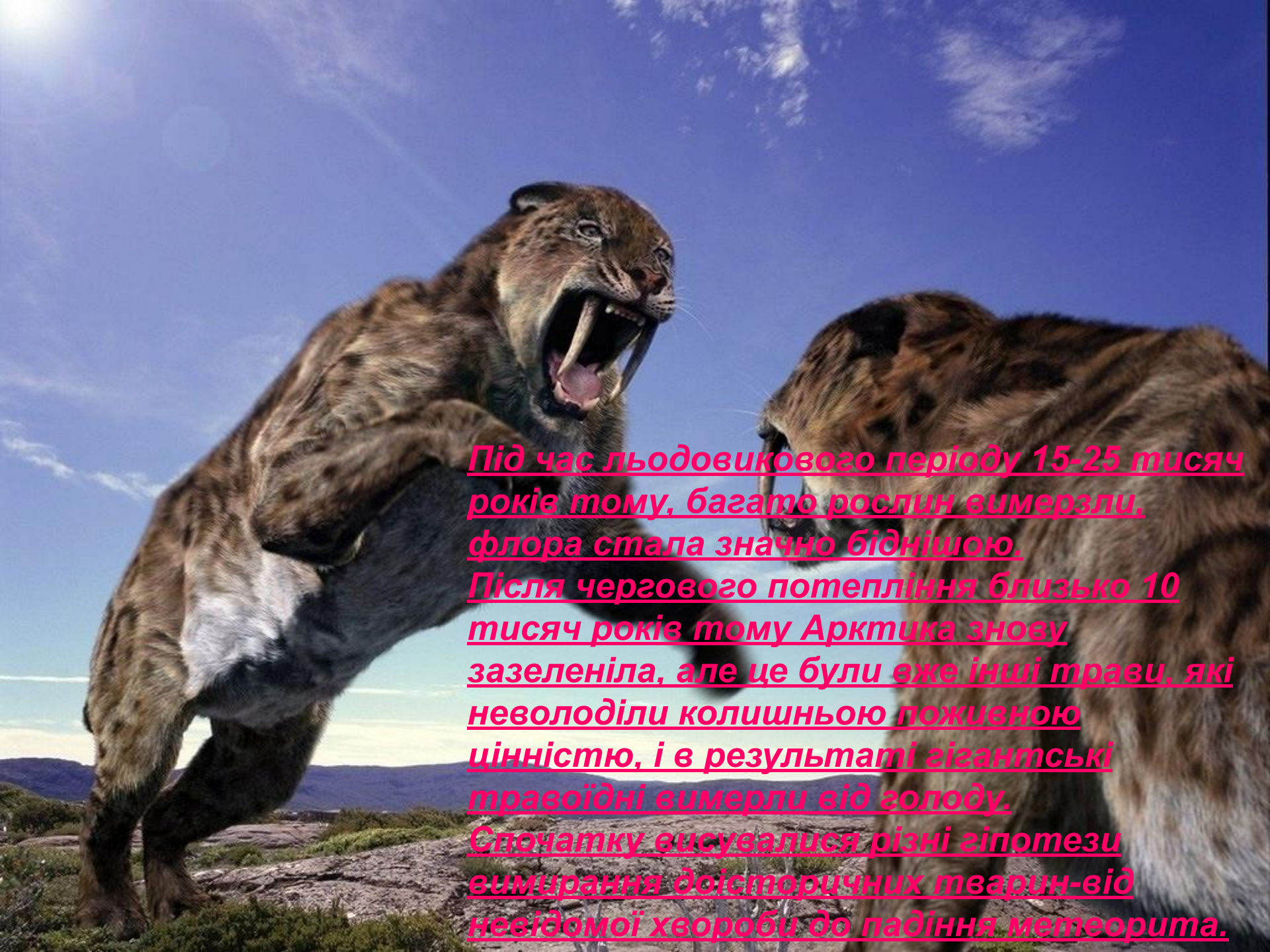
Шаблезубі кішки зобов'язані своєю назвою дуже довгим зігнутим іклам, що досягали у деяких видів 20 см Ці тварини могли відкривати лягти на 95°, що було необхідним для використання подібних зубів. Сучасні котячі можуть відкривати лягти лише на 65°. По будові тіла шаблезубі кішки були сильнішими і менш витонченішими, чим сучасні кішки. Багато хто мав відносно короткий хвіст, схожий на хвіст рисі. Існує поширене уявлення про те, що шаблезубі кішки були дуже великими. Насправді багато видів були порівняно невеликими (менше леопарда і навіть менше оцелота). Лише небагато, такі як смилодони.

A photograph of two lionesses in a savanna environment. The lioness in the foreground is walking towards the right, with its mouth wide open, showing its sharp canine teeth and pink tongue. The second lioness is in the background, also walking towards the right. The background consists of tall grasses and a line of trees under a clear sky.

Терміном "шаблезубі кішки" часто називають велику кількість видів, які лише мають подібні довгі ікла. Більшість з них обзавелася ними в ході своєї адаптації до зовнішнього середовища і умов полювання на здобич, але при пильнішій увазі між ними виявляються великі відмінності, особливо, якщо їх порівнювати із справжніми шаблезубими кішками.

Шаблезубі кішки були, ймовірно, активними хижаками, а не тільки стерв'ятниками, як це іноді затверджується. Можна припустити, що великі види шаблезубих кішок полювали на велику здобич. Але доки немає прямих доказів, що вони полювали на мамонтів або мамонтят. Проте, знахідки скелетів мамонтів поряд з останками виду *Homotherium serum*, можливо, вказують на це. Функція характерних довгих зубів досі залишається предметом суперечок

Під час льодовикового періоду 15-25 тисяч років тому, багато рослин вимерзли, флора стала значно біднішою. Після чергового потепління близько 10 тисяч років тому Арктика знову зазеленіла, але це були вже інші трави, які неволоділи колишньою поживною цінністю, і в результаті гігантські травоядні вимерли від голоду. Спочатку висувалися різні гіпотези вимирання доісторичних тварин-від невідомої хвороби до падіння метеорита.